

единъ косеръ и зель да кастри ябълкѣ-тѣ. Затрене-
рала ябълка-та и си помислила: — „А, сега веке за
гынѣхъ,“

Градинарь-тъ окастрилъ токо-речи всичко-то
дърво, и оставилъ само единъ пнь, на още и него
расцѣпилъ отгорѣ, и втикнулъ въ цѣпкѣ-тѣ едно
младо властарче отъ добръ ябълкѣ; замазаль ранѣ-
тѣ и ѣ повързалъ съ дрицѣ на си отыпль.

3.

Поразболялася ябълка-та; нъ тя была млада и
ака, та скоро ся оправила и ся страсла съ чуждый
властаръ. Властаръ-тъ смуче сокъ отъ якѣ-тѣ ябъл-
кѣ и расте скоро: издава пѣпкѣ слѣдъ пѣпкѣ, ли-
сто слѣдъ листо, чепче слѣдъ чепче, и слѣдъ три
години зацвѣтѣло дръвче-то бѣло-червень цвѣтъ, съ
хубавъ дѣхъ. Бѣло-червень цвѣтъ окапаль, и на мѣ-
сто то му ся показаль зеленъ завръзъ, а на есень отъ
завръза станѣлы ябълкы; нъ не веке дивы киселици,
аголѣмы, червены, сладкы и крехкы. И толкова добра
станѣла ябълка-та, щото отъ другы градины дохож-
дали да зимать отъ неѣ властаре за присады.

Какъ завѣждашь добры ябълкы?